

CRAE Mare de Déu del Roser de Puig d'Olena

Sant Quirze Safaja

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Puig d'Olena. Est del nucli de Sant Quirze Safaja
Emplaçament:	C-1413b direcció Centelles, passat Can Sans el primer a l'esquerre
Alçada:	759

Classificació

Número de fitxa:	08239-146
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia:	Edifici
Estil / època:	Contemporani Noucentisme
Segle:	XX
Any:	1930
Autor de l'element:	Antoni Fisas
Estat de conservació:	Bo
Protecció:	Inexistent
Accés:	Fàcil
Ús actual:	Social
Titularitat:	Privada
Titular:	Dominiques de l'Anunciata
Autor de la fitxa:	Núria Cabañas
Data de registre de la fitxa:	dc., 29/01/2020 - 01:00

Descripció

L'edifici de Puig d'Olena és una construcció de planta rectangular que consta de planta baixa i tres pisos amb la coberta a quatre vessants a diferents nivells. La façana principal, orientada a tramuntana, s'hi obre la porta d'accés d'arc de mig punt i un seguit de finestrals d'arc pla. La façana posterior, orientada a migjorn, té una composició simètrica formada per un cos més alt amb balconades d'arc pla alternada amb un cos adossat més baix format per una galeria d'arc de mig punt a la planta baixa, una galeria d'arc pla a la primera planta i per finestrals d'arc pla a la segona planta. Totes aquestes galeries eren espais per afavorir les sortides exteriors dels malats des de les antigues habitacions. A la part central de l'edifici, en sobresurt una construcció de planta octogonal que forma part del tercer pis. Aquest cos

correspon a l'antiga capella del Roser on destaca la coberta interior realitzada amb fusta. L'exterior de la coberta és de teula àrab a diferents aigües i coronada amb una creu. A les parets s'hi obren un seguit de finestres en forma d'òcul emmarcades amb maons. Actualment, aquest espai es utilitza com a sala d'actes tot i conservar els elements de la capella. D'aquest edifici en destaca l'habitació que va ocupar el poeta Màrius Torres, situada a la porta núm.10 de la primera planta. L'interior s'ha recreat tenint en compte imatges antigues de tal com eren les habitacions amb mobiliari, estris de la vida quotidiana i en aquest cas documents i escrits relacionats amb el poeta i la seva vida. A la planta baixa també en destaca la sala de reunions on hi ha una petita exposició amb elements originals del sanatori i la història del sanatori.

Observacions:

Altres noms: Sanatori de Puig d'Olena El centre fou inaugurat per Francesc Macià l'any 1933

Història

El sanatori antituberculós de Puigdolena va ser construït per l'arquitecte Antoni Fisas i inaugurat l'any 1933. L'arquitecte fou assessorat per Maria Planas i Cabot, qui va encarregar la seva construcció, i pel Dr. Francesc Ribas Soberanos. Maria Planas havia estat en alguns sanatoris de Suïssa dedicats a la tuberculosi, malaltia que patia el seu pare, coneixements que va utilitzar per la construcció d'aquest edifici. El sanatori va començar a construir l'any 1930 i inicialment la documentació parla del sanatori de la Rovireta tot i que l'any 1933 se li posarà oficialment el nom de sanatori de Puig d'Olena. Aquest sanatori es va convertir en la institució més avançada del país, tant a nivell arquitectònic, tecnològic i professional. Dins el personal d'atenció als malalts hi havia una comunitat de les Dominiques de l'Anunciata. L'any 1954 el sanatori va tancar per manca de malalts però el setembre del mateix any va obrir novament per acollir infants amb sota la responsabilitat de l'Associació de la Mare de Déu de Fàtima, sota el nom de Casa de Família, experiència que va durar poc temps. Entre els anys 1955 i 1988 i sota la direcció de les Dominiques de l'Anunciata passa a ser preventori i centre residencial d'infants. A partir del 1989 va convertir-se en un centre col·laborador de la Direcció General d'Atenció a la Infància i a l'Adolescència (DGAIA) de la Generalitat de Catalunya. A partir de 1996 passà a ésser Centre Residencial d'Acció Educativa de Menors (CRAE) amb la particularitat que els acollits, per una millor integració, es distribueixen en escoles dels nuclis de població més propers.

Bibliografia

PLADEVALL, A. (2018): Sant Quirze Safaja. Un poble de frontera. Editat per Ajuntament de Sant Quirze Safaja.

